

ನೀವೇಕೆ ಬಂದಿರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ?

ಅರೇ! ನಿಮ್ಮು ಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಗಳೇಕೆ ನನ್ನತ್ತ?
ನಾನು ನಾಯಿ ಎಂದೇ?
ಬೇಡವಾದ ಅತಿಥಿ ಎಂದೇ?
ಈ ತಳಕು ಬಳಿಕೆನ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ನನಗೇನು ಕೆಲಸವೆಂದೇ?
ನನ್ನದೂ ಅದೇ ಅನಿಸಿಕೆ, ಅದೇ ಭಾವ...
ನೀವೇಕೆ ಬಂದಿರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ?

ಯಾಕಿಷ್ಟು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕರಗದ ಸದಗರ?
ಹೊಳೆಹೊಳೆವ, ಒನಪ್ಪ ವಯ್ಯಾರದ
ಸುಂದರಿಯರ ಕಣ್ಣಂಬಿಕೆಳಬ್ಲುತ್ತ
ಸಂಭ್ರಮಿಸುವ
ಖುಷಿಯ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ
ನಿಮಗೆ ನನ್ನಿಂದ ತಡೆಯಾಯಿತೇ?

ನನ್ನ ನಡೆ ನನ್ನದು

ನನ್ನ ನಡೆ ನನ್ನದು
ಹಡಿಕರೆಯದ ವಯ್ಯಾರಿಯರೇ,
ಯಾರದೋ ರಂಗಿನ ವೋಷಾಕು ಹೊಟ್ಟು
ನಿಮ್ಮದಲ್ಲದ ಹಜ್ಜೆಗಳ ಹಾಕುತ್ತ
ಕೃತಕ ಸರುಪನ್ನು ತುಳುಕಿಸುತ್ತ
ಸಾಗುವ ಈ ನಡೆ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ.

ಬಳಿಯಂತೆ ಬಳಕುತ್ತ
ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿನ್ನಾಜ ಮಾಡುತ್ತ
ನಡೆಯುವ ಈ ನಡೆ ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ.

ನನ್ನದೋ ಪ್ರದರ್ಶನದ
ಒತ್ತಾಯಿವಿಲ್ಲದ ಸಹಜ ಜೀವನ.
ಮುಖವಾಡಿಲ್ಲ, ಸೋಗಿಲ್ಲ
ಅನುಕರಣ ತಿಳಿಯದ ನಡೆ.

ನನ್ನ ಕಂಡು ಹುಬ್ಬಗಂಟಿಕ್ಕುವುದೇಕೆ?
ಈ ವೇದಿಕೆ ನಿಮ್ಮದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ
ನಂಗೂ ಪಾಲಿದೆ ಇಲ್ಲ.
ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಇದೇ ವೇದಿಕೆಯ
ಸುತ್ತಲೀನ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ
ನನ್ನವರೂ ಇರುವ ಜಾಗವಿದು.
ನಿಮಗಿಂತಲೂ ನನಗೇ
ಇಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕು ಹೆಚ್ಚಿದೆ!

● ವೀಣಾ ಪಿ.

ನಂಬಿರೆ ನನ್ನ ಚಮ್ಮೆ
ನಿಷ್ಟೆ ನನ್ನ ಬಿನ್ನಾಜ
ನಿತ್ಯಿಂತ ನನ್ನ ಒನಪ್ಪ ವಯ್ಯಾರ.
ಇವು ನನ್ನದೇ ಆದ, ಬಡಲಾಗಿದ
ನೇರ ನಡೆ, ವಿಶ್ವಾಸದ ನಡೆ.

● ದೀಪಕ್ ಜೋತಿ